

Krajský súd v Trnave
Vajanského 2
918 70 Trnava

prostredníctvom

Okresný súd Galanta
Mierové nám. 1
924 23 Galanta

V Galante dňa 27.03.2018

Obžalovaný: **Emil Veselý**
nar. 10.10.1970
trvale bytom Biela 18/2, 924 01 Galanta
občan SR

VEC: O d v o l a n i e
obžalovaného proti
rozsudku Okresného súdu
Galanta, č. k. 0/111/2017, zo
dňa 18.03.2018

Dvojmo!

1. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 18.03.2018 bol obžalovaný uznaný vinným, že dňa 03.02.2017 v čase približne o 10.30 hodine, keď išiel po ceste domov po ulici Biela v Galante prechádzal okolo domu č. 19/2, vo dvore bol Arpád Horský, nar. 08.11.1972, bytom Biela 19/2, 924 01 Galanta, spolu s manželkou, po verbálnej potýčke sa vyhrážal poškodenému Arpádovi Horskému a jeho manželke takým spôsobom, že im povedal: „Ja Vás už oboch zabijem! Zastrelím!“, čím konanie obvineného vyvolalo u poškodeného Arpáda Horského obavu o svoj život a život svojej manželky, teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čím spáchal prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona. Súd odsúdil obžalovaného podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa, podáva obžalovaný v zákonnej lehote

o d v o l a n i e

do výroku o vine a treste, z dôvodu skutkových chýb napádaného rozsudku. Zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

2. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov Arpáda Horského a Anny Horskej, tiež Emílie Veselej, Jozefa Salaja a Milana Salaja, listinnými dôkazmi, a to úradnými záznamami zo dňa 03.02.2017, kópia zbrojného preukazu obžalovaného, záznam o dychovej skúške, potvrdenie o predbežnom zaistení zbrane zo dňa 03.02.2017, výpis z evidencie priestupkov, výpis z registra trestov, hodnotenie z miesta bydliska.

3. V súvislosti s predmetnou trestnou vecou poukazujem ako obžalovaný na to, že v priebehu celého trestného konania sa nevyskytol žiaden priamy či nepriamy usvedčujúci dôkaz, preukazujúci skutočnosť, že som sa dopustil skutku tak, ako uviedol prvostupňový súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku. Samotný prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že pri uznaní viny vychádzal najmä z výpovedí svedkov, ktorí sa incidentu zúčastnili a vypovedali o jeho priebehu, pričom uviedol, že nemal dôvod pochybovať o pravdivosti ich výpovedí, keďže ich vypočúval osobne viac krát a žiadny zo svedkov sa nesnažil udalosť zveličovať. Súd považoval výpovede svedkov za pravdivé aj napriek tomu, že som uviedol dôvody spochybňujúce pravdivosť ich výpovedí, a to najmä, že:

- Poškodený a jeho manželka vypovedali, že im sused Ondrej Lysí povedal, že práve ja som mal zastreliť ich dvoch malých psov, čo však nie je pravdivé tvrdenie, keďže sused Ondrej Lysí vo výpovedi na súde uviedol, že nikoho nevidel, no v rozsudku sa uvádza, že v dedine počul dvojnásobnú streľbu niekde v diaľke, no nevidel, že obžalovaný zastrelil nejakých psov. Tieto výpovede sa teda ukázali ako **nepravdivé**.
- Tiež som poukázal na rozpor vo výpovedi poškodeného a jeho manželky, ktorí sa zhodli len všeobecne na tom, že som sa im vyhrážal, no ostatné skutkové okolnosti boli v jednoznačnom rozpore. Napr. poškodený uviedol, že som sa mu mal vyhrážať približne vo vzdialenosti 0,5 m od ich bránky, teda že som pristúpil bližšie k ich pozemku, no jeho manželka vypovedala, že som si išiel svojou cestou, ani som sa nepristavil a nepodišiel som bližšie k ich bránke.
- Uviedol som tiež, že poškodený uviedol, že som kričal len ja, pričom jeho manželka vypovedala, že kričala aj ona sama, ako aj poškodený na mňa v tom zmysle, že im mám dať pokoj a že sa opovážim. Poškodený tvrdenie manželky ale poprel.
- Poukázal som i na nedôveryhodnosť výpovede poškodeného, ako aj jeho manželky, ktorí vypovedali rozdielne ohľadom skutkových okolností, pričom nepravdivo uviedli, že im mal Ondrej Lysí osobne povedať, že som im zabil psov, čo tento poprel.

4. Súd ďalej v rozsudku uvádza, že „výpoveď svedka Milana Salaja považuje za účelovú v snahe pomôcť obžalovanému vyvinieť sa zo žalovaného skutku, pričom ho považuje za zaujatého svedka.“ Súd považoval výpoveď svedka Milana Salaja za účelovú z dôvodu, že svedkyňa Anna Horská vo svojej výpovedi uviedla, že som im **pred rokom** dal drevo. Tu je potrebné uviesť, že súd v rozsudku na strane 5 v treťom odseku uvádza: „Naposledy im len narezal drevo na stavbu prístrešku, a teda majú dobré vzťahy s obžalovaným a určite sa nedopustil žiadneho trestného činu.“ V prvom rade uvádzam, že som svedkovi Milanovi Salajovi nenarezal drevo, ale vystavil lístok na samovýrobu, nakoľko som lesným hospodárom, pričom za drevo si museli riadne zaplatiť. To znamená, že som im len lístok vystavil, Milan Salaj za drevo zaplatil a následne si ho odviezol. Z toho vyplýva, že svedok

Milan Salaj nemá dôvod byť zaujatý, pretože mi nie je zviazaný, nakoľko za predmetné drevo si zaplatil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti **je zarážajúce, že súd považoval, zjavne nedôvodne výpoveď Milana Salaja za zaujatú, keďže Milan Salaj a ja nemáme na seba žiadne rodinné väzby. Milan Salaj tiež vypovedal, že ma nepočul, že by som sa nebezpečne vyhrážal, pričom na druhej strane výpovede poškodeného a jeho manželky považoval súd za pravdivé.** Je potrebné znovu zdôrazniť, že Milan Salaj bol prítomný pri skutku, ktorý sa mi kladie za vinu a uviedol, že nepočul žiadne nebezpečné vyhrážky z mojej strany. Svedok Milan Salaj vypovedal, že poškodený a jeho manželka sa mali vulgárne vyjadrovať voči mojej osobe, a že len prechádzal asi 3 metre odo mňa, a že nepočul, že by som sa nebezpečne vyhrážal. Milan Salaj tiež vypovedal, že kričal na poškodeného a jeho manželku, aby sa nehádali. **Vzhľadom na uvedené, je potrebné sa zaoberať otázkou, prečo súd prihliadol výlučne na výpovede poškodeného a jeho manželky, napriek zjavným rozporom v ich výpovediach, a tiež napriek ich zaujatosti voči mne, pričom na druhej strane výpoveď Milana Salaja (ktorý bol rovnako prítomný pri skutku, ktorý sa mi kladie za vinu), považoval bez akéhokolvek relevantného základu za zaujatú.**

5. V napadnutom rozsudku sa uvádza: „*Spôsobom, akým sa podozrivá osoba vyhrážala, mala vzbudiť u oznamovateľov dôvodnú obavu o ich život, nakoľko podozrivá osoba mala zastreliť viacero psov na ulici, a v minulosti bolo podozrivému odobraté povolenie vlastniť strelné zbrane z dôvodu nadmerného požívania alkoholu.*“ K tomu uvádzam, že nie je pravdou, že povolenie vlastniť strelné zbrane mi bolo odobraté z dôvodu nadmerného požívania alkoholu. V minulosti som bol trestne stíhaný za to, že mi bol zistený alkohol v krvi pri dopravnej nehode, pričom v čase tohto trestného stíhania mi končila platnosť zbrojného preukazu, teda som v čase trestného stíhania nemohol podať žiadosť o predĺženie platnosti zbrojného preukazu, preto boli zbrane dané do úschovy. Z uvedeného vyplýva, že nie je pravdou, že by mi bolo povolenie vlastniť zbrane odobraté z dôvodu nadmerného požívania alkoholu.

6. Taktiež je potrebné uviesť, že súd na 6. strane napadnutého rozsudku uvádza hodnotiaci úsudok na moju osobu vo formulácii „*Ludia v okolí sa ho boja z dôvodu, že je čudák.*“ Mám za to, že na to, aby súd mohol robiť hodnotiace úsudky o mojej osobnosti, si mal zabezpečiť znalecký posudok, prípadne hodnotenie od môjho zamestnávateľa. Uvedená formulácia navyše zasiahla do mojej osobnej cti. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že sa ma dotklo konštatovanie súdu na 6. Strane posledný odsek, kde sa uvádza: „*Je dôležité a potrebné prešetriť dôvod vzniku slovnej potýčky medzi obžalovaným a svedkami Horskými, pretože pokiaľ by bolo zistené, že dochádzalo k strieľaniu psov na ulici zo strany obžalovaného, bolo by možné stíhať tohto aj pre týranie zvierat alebo obdobný trestný čin. Z výpovedí svedkov tiež vyplýva, že psy, ktoré zmizli, v krátkom čase z okolitých domov, boli psami čistokrvnými, ktorých taktiež hodnota nie je nevysoká.*“ Uvedené konštatovanie súdu sa ma dotklo najmä z toho dôvodu, že som v minulosti pôsobil niekoľko rokov ako kinológ v rámci Policajného zboru, uvedené by som si teda nikdy nedovolil, keďže k psom mám hlboký vzťah a sám chovám dvoch.

7. **Zdôvodnenie napadnutého rozsudku je v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, pretože prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú.** Z odôvodnenia rozsudku musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovел návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Tieto skutočnosti v napadnutom rozsudku absentujú. **Napriek tomu, že Trestný poriadok**

kladie dôraz na zásadu in dubio pro reo, prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov v rozpore s touto zásadou, a prihliadol na dôkazy o ktorých sú pochybnosti. Máme za to, že dôkazy, ktoré vykonal prvostupňový súd nepreukazujú vinu mojej osoby ako obžalovaného. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynuli viaceré vzájomné rozpory ako sa mal skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu stať.

8. Na základe vyššie uvedených skutočností sa týmto odvolaním domáham, aby Krajský súd v Trnave zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, alebo písm. c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som ako obžalovaný stíhaný alebo podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodne sám rozsudkom vo veci tak, že ma ako obžalovaného oslobodí spod obžaloby.

S úctou

.....
Emil Veselý

BÁNOS